

วัน พฤหัสบดี ที่ ๒๐ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๘๖

การทำบุญถวายพระภิกษุ บุตรสาวในความนิยมาก

เรื่อง

บ๊วยได้เยี่ยม

(เป็นพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาแผ่นดินแรก)

(ต่อจากฉบับที่ ๑๕๕ วันที่ ๑๕ กันยายน)

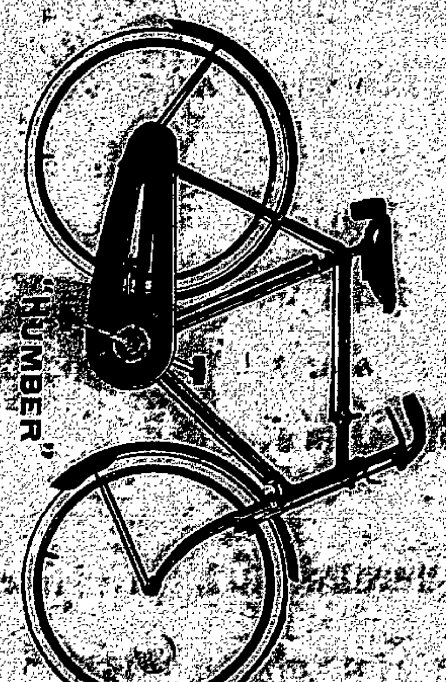
ลืออะไรหรือว่ากายจะเป็นประการใดก็ช่างไม่
เป็นสิ่งที่ต้องพูดถึง ขอแต่ให้มีความสามารถ
อย่างเดียวกัน ในบ้านของนี้แก่อีกนั้น
รวมหมดด้วยกันมีมาหลายสิบตัว แต่หาก
ต้องตักด้วยมือไม่ ทุกๆวันให้คนใช้เข้า
ไปในตลาดในเมืองเที่ยวตรวจดูมาที่ แต่
ก็มีได้สมประสงค์ ด้วยวิธีที่ขี้บ๊วยใจของ
แก่อีกนั้นแปลกมาก คือเมื่อเห็นมาแล้วจะ
ได้ ขันหลังทดลองก็ทำไม่ ขันคนใช้อะไรๆ
หนึ่งวางลงก็ได้ท้องมา แล้วลือต่อของเข้า
ไปหยิบขึ้นมา ถ้าเมื่อมาไม่แสดงกิริยา
ดังจะเห็นประการใด จึงคอยถามราคาแก่เจ้า
ของ มีเงินหนึ่งแก่อีกตั้งให้เอาเข้าไปทันที ตก
ลงมาถึงมา ให้คนใช้ดู แต่ไม่ตกตัวแก่อีก
ทั้งนั้น เพราะโดยมากมานั้นเมื่อเห็นแก่อีก
เข้าแล้วไม่ดังนั้นก็แสดงกิริยาโลดโผน ต่างๆ
มิให้แก่อีกเข้าใกล้ ตัวได้ ขันมาวันหนึ่ง
นี้แก่อีกเดินเล่นอยู่ ที่บ้าน แต่เห็นมีมาตาก
รถบรรทุกก็ลือว่าหนึ่งรู้จักเอาใจนัก ด้วย
มันมีขนเป็นลายขาวและนัยตาของโต จมูก
ข้างสีแดงเข้ม ผิดกับมาสามัญ ที่แก่อีก
เห็นดังนั้นจึงพูดว่านัยตาขาวที่มาดีๆเช่นนี้ต้อง
มาทำการหนักกว่าการทั่วๆไป พูดแล้วตรงเข้าไป
มิได้เข้าใจว่าเจ้าของมาจะขายหรือไม่ หยิบ
เอาเงินร้อยตำลึงยื่นซื้อเอาโดย อ้าเอใจ คน
เองจนได้ แต่เป็นที่น่าปลาใจที่ตรงมานั้น
เมื่อเห็นแก่อีกเข้าแล้วดูให้สังเกตเสียไม่มีกิริ
ยาที่เห็น คอยนิ่งเป็นสภาพที่นิ่งแล้วแต่
แก่อีกจะทำประการใด ดังเห็นมานั้นแก่อีก
ก็ลือว่าให้มาวาง มาตัวนี้ไว้เป็น อันใด โดย
ความปรนเปรอต่อมาก็ได้เดือน มานี้แก่อีกพนม
กำลังและให้ทำตัวรับมิได้ อนึ่งมาตัวนี้เอง
ที่เป็นพาหนะให้แก่อีก ขันขี้บ๊วยทำคักกับสัตว์
หลายครั้งดังจะได้กล่าวต่อไป

ฝ่ายนี้เองเห็นแต่พยายามหาอาจารย์
มาสอนหนังสือให้แก่อีกเป็นเวลานานนักแล้ว
ไม่ประสบผลสำเร็จ คำที่เขากันเข็ด พวก
จีนจึงไม่กล้ารับสอน พูดทำไม่ ถ้าจีน
แสนไหน ทนอยู่ กับแก่อีกได้ อย่างน้อยเดือน
หนึ่งก็จัดว่าเป็นดี แต่โดยมากถูกแก่อีกตี
เจ็บม้วยกลับไม่ ฉะนั้นจีนแต่ที่ตลาดตัวจึง
เลี้ยงดูเลี้ยงดูจนมิให้ลงอาญาอย่างมาเถื่อน
เป็นเหตุให้ แก่อีกจึงได้ใจมิพักต้องเกรงกลัว
ผู้ใด ถึงนั้นจีนแสนมาสอนถูกใจแก่อีก
ก็มาสั่งให้สอนอยู่พักหนึ่ง ถ้าไม่ถูกใจแล้ว
ก็หลายเวลาไม่เคยย่างกรายเข้าไปในห้องเรียน
หนังสือเลย นี่เองเห็นบิตขี้บ๊วยมีความทุกข์
ในบุตรคนน้อยนี้ ขันมาวันหนึ่งขณะกำลัง

จากเล่าถึงนางประทุมมา และเห็นมีมาคนหนึ่ง
อยู่หน้าประตู ตรงหน้าบ้านขี้บ๊วยคนนี้ได้
ลือว่าเรย์บ๊วย แต่ไม่ลือว่าราคาแพงพอ
ไหนๆ นอกจากนั้นยังมีได้เข้าของเครื่อง
ใช้เสื้อผ้าห่มห่อหุ้มหรือเสื้ออีกห่อหนึ่ง ขัน
คนนั้นพอได้เห็นเสื้อเหล่านั้นเข้ามาใกล้ จึงถาม
ตัวลงถามบ๊วยว่า ผู้ที่หามาเกี่ยวเห็นดังนี้
ก็รู้ ตระกูลถามว่า ท่านต้องการจะหา
ได้หรือจึงมีมาขายอันนี้ขอสอนให้ท่านได้ไหม เป็น
นายเรา ถ้าไม่กลัวเจ็บอาชญาจะยอมไปเสีย
ให้ท่าน ขณะนั้นเองเห็นได้บ๊วยคนนั้นถึง
ไปค้าขายแล้วจึงเข้าทูลถามว่าเจ้าราชนครกรมโย
ธา แต่เห็นคนแต่งตัวเช่นนี้มาขึ้นหาทาง
ไว้ ก็เข้าใจว่าเขามาพวกรักจะมาฝากตัวด้วย
ภักดีของท่าน จึงรับสั่งพูดว่า เมื่อท่านมีประ
สงค์จะหาเราด้วยอะไรประมาดอะไร ขันไปยังที่
ทำการของเราในวันพรุ่งนี้ ท่านเป็นที่ยอมรับ
ระโหฐาน เราหาบ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้
ได้ให้แก่อีกไหม ขันนั้นก็ตอบว่าท่านได้เสีย
เข้าใจผิดเสียแล้ว ข้าพเจ้าหาได้มาเพื่อหวัง
จะหาโชคลาภอย่างไร แต่ได้ยินกิตติศัพท์
เขาเล่าถึงท่าน จึงอยากหามาฝากตัวด้วย
หาก นี่เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นพูดจาอ่อนหวาน
ออกจะเป็นผู้ที่เคยรับความ คึกคักมา แล้วมาก
กว่าคนสามัญ จึงสั่งให้หยุดพักทันที ด้วย
นี่เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นดังแต่ไหน แต่ไรมาแล้วมีความนิ
ยมนับถือในเหล่าพวกราชบุรุษยิ่งนัก จึงพา
ขานขึ้นเดินเข้าไปข้างใน ถึงห้องอันหนึ่งคือ
แต่ก็เชิญให้หนึ่ง เด็กคนในชั้นนักรบหน้า
ออกมาเลี้ยง พอเห็นสมควรแก่เวลานี้เอง
เห็นได้บ๊วยถามว่า ท่านขึ้นแต่มาครั้ง มีเรื่องอะไร
หรือ ขันนั้นได้ตอบว่าข้าพเจ้าแซ่ชื่อเค
กงเป็นชาวเมืองอยู่ไกลในมณฑลจี้เก็ง ได้
เคยเรียนหนังสือได้ไปเป็นที่ซื่อสัตย์ แต่โดย
เหตุที่ข้าพเจ้ามีอยากเป็นขุนนางจึงได้ออกเที่ยว
ทำมาหากินความลำบากตนเอง มาครั้งนี้ข้าพเจ้า
เข้ามาเที่ยวในเมืองหลวง ได้ยินเขาเล่าถึง
ว่าได้ขึ้นต้อง ประสงค์จะหาคนมาช่วย ขันได้
บ๊วย ขันข้าพเจ้ามีความยินดีจึงเที่ยวความหา
ผู้ที่จะแนะนำให้รู้จักท่าน แต่ที่หาไม่ใคร
กล้ารับหรือไม่ เพราะคนข้าพเจ้าจึงยังขาด
เข้ามาหาท่านเอง ถึงข้าพเจ้าจะไม่มีความ
รู้มากมายเท่าใดก็ดี แต่รู้จักทำอย่างไร
เสียก็คงจะไม่ถึงแก่ความเสียหายให้แก่บุตร
หลานของกันอื่นเป็นแน่ ถ้าได้ขึ้นไม่รังเกียจ
แล้วข้าพเจ้าจะยินดีทำที่เปรียบปานมิได้ นี่
เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นคอยหาขึ้นแต่สอนหนังสือให้แก่อีก
ขึ้นมาเป็นหลายเวลาแล้ว มิได้สมประสงค์มา
วันนั้นแล้วแต่ เคกงจึงจะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าอย่าง
เลวๆก็จริง แต่กิริยามารยาทแต่คำพูด
นั้นลือให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ได้รับความชอบม
อันดีมาแล้ว จึงออกมามีความพอใจ ตอบ
ว่าท่านขึ้นแต่มาแต่ใจคือ ข้าพเจ้าครั้งนี้ข้าพเจ้า
รู้สึกถึงความชอบคุณเป็นที่ยิ่ง แต่เกรงว่า
บุตรชายคนใหญ่ของข้าพเจ้านั้น ถึงจะไม่
โง่เขลานัก แต่ความประพฤติของเขาจะกระ
เป็นพาลเกรี้ยวกราด ถ้าได้ท่านขึ้นแต่มาช่วย

จากเล่าถึงนางประทุมมา และเห็นมีมาคนหนึ่ง
อยู่หน้าประตู ตรงหน้าบ้านขี้บ๊วยคนนี้ได้
ลือว่าเรย์บ๊วย แต่ไม่ลือว่าราคาแพงพอ
ไหนๆ นอกจากนั้นยังมีได้เข้าของเครื่อง
ใช้เสื้อผ้าห่มห่อหุ้มหรือเสื้ออีกห่อหนึ่ง ขัน
คนนั้นพอได้เห็นเสื้อเหล่านั้นเข้ามาใกล้ จึงถาม
ตัวลงถามบ๊วยว่า ผู้ที่หามาเกี่ยวเห็นดังนี้
ก็รู้ ตระกูลถามว่า ท่านต้องการจะหา
ได้หรือจึงมีมาขายอันนี้ขอสอนให้ท่านได้ไหม เป็น
นายเรา ถ้าไม่กลัวเจ็บอาชญาจะยอมไปเสีย
ให้ท่าน ขณะนั้นเองเห็นได้บ๊วยคนนั้นถึง
ไปค้าขายแล้วจึงเข้าทูลถามว่าเจ้าราชนครกรมโย
ธา แต่เห็นคนแต่งตัวเช่นนี้มาขึ้นหาทาง
ไว้ ก็เข้าใจว่าเขามาพวกรักจะมาฝากตัวด้วย
ภักดีของท่าน จึงรับสั่งพูดว่า เมื่อท่านมีประ
สงค์จะหาเราด้วยอะไรประมาดอะไร ขันไปยังที่
ทำการของเราในวันพรุ่งนี้ ท่านเป็นที่ยอมรับ
ระโหฐาน เราหาบ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้
ได้ให้แก่อีกไหม ขันนั้นก็ตอบว่าท่านได้เสีย
เข้าใจผิดเสียแล้ว ข้าพเจ้าหาได้มาเพื่อหวัง
จะหาโชคลาภอย่างไร แต่ได้ยินกิตติศัพท์
เขาเล่าถึงท่าน จึงอยากหามาฝากตัวด้วย
หาก นี่เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นพูดจาอ่อนหวาน
ออกจะเป็นผู้ที่เคยรับความ คึกคักมา แล้วมาก
กว่าคนสามัญ จึงสั่งให้หยุดพักทันที ด้วย
นี่เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นดังแต่ไหน แต่ไรมาแล้วมีความนิ
ยมนับถือในเหล่าพวกราชบุรุษยิ่งนัก จึงพา
ขานขึ้นเดินเข้าไปข้างใน ถึงห้องอันหนึ่งคือ
แต่ก็เชิญให้หนึ่ง เด็กคนในชั้นนักรบหน้า
ออกมาเลี้ยง พอเห็นสมควรแก่เวลานี้เอง
เห็นได้บ๊วยถามว่า ท่านขึ้นแต่มาครั้ง มีเรื่องอะไร
หรือ ขันนั้นได้ตอบว่าข้าพเจ้าแซ่ชื่อเค
กงเป็นชาวเมืองอยู่ไกลในมณฑลจี้เก็ง ได้
เคยเรียนหนังสือได้ไปเป็นที่ซื่อสัตย์ แต่โดย
เหตุที่ข้าพเจ้ามีอยากเป็นขุนนางจึงได้ออกเที่ยว
ทำมาหากินความลำบากตนเอง มาครั้งนี้ข้าพเจ้า
เข้ามาเที่ยวในเมืองหลวง ได้ยินเขาเล่าถึง
ว่าได้ขึ้นต้อง ประสงค์จะหาคนมาช่วย ขันได้
บ๊วย ขันข้าพเจ้ามีความยินดีจึงเที่ยวความหา
ผู้ที่จะแนะนำให้รู้จักท่าน แต่ที่หาไม่ใคร
กล้ารับหรือไม่ เพราะคนข้าพเจ้าจึงยังขาด
เข้ามาหาท่านเอง ถึงข้าพเจ้าจะไม่มีความ
รู้มากมายเท่าใดก็ดี แต่รู้จักทำอย่างไร
เสียก็คงจะไม่ถึงแก่ความเสียหายให้แก่บุตร
หลานของกันอื่นเป็นแน่ ถ้าได้ขึ้นไม่รังเกียจ
แล้วข้าพเจ้าจะยินดีทำที่เปรียบปานมิได้ นี่
เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นคอยหาขึ้นแต่สอนหนังสือให้แก่อีก
ขึ้นมาเป็นหลายเวลาแล้ว มิได้สมประสงค์มา
วันนั้นแล้วแต่ เคกงจึงจะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าอย่าง
เลวๆก็จริง แต่กิริยามารยาทแต่คำพูด
นั้นลือให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ได้รับความชอบม
อันดีมาแล้ว จึงออกมามีความพอใจ ตอบ
ว่าท่านขึ้นแต่มาแต่ใจคือ ข้าพเจ้าครั้งนี้ข้าพเจ้า
รู้สึกถึงความชอบคุณเป็นที่ยิ่ง แต่เกรงว่า
บุตรชายคนใหญ่ของข้าพเจ้านั้น ถึงจะไม่
โง่เขลานัก แต่ความประพฤติของเขาจะกระ
เป็นพาลเกรี้ยวกราด ถ้าได้ท่านขึ้นแต่มาช่วย

จากเล่าถึงนางประทุมมา และเห็นมีมาคนหนึ่ง
อยู่หน้าประตู ตรงหน้าบ้านขี้บ๊วยคนนี้ได้
ลือว่าเรย์บ๊วย แต่ไม่ลือว่าราคาแพงพอ
ไหนๆ นอกจากนั้นยังมีได้เข้าของเครื่อง
ใช้เสื้อผ้าห่มห่อหุ้มหรือเสื้ออีกห่อหนึ่ง ขัน
คนนั้นพอได้เห็นเสื้อเหล่านั้นเข้ามาใกล้ จึงถาม
ตัวลงถามบ๊วยว่า ผู้ที่หามาเกี่ยวเห็นดังนี้
ก็รู้ ตระกูลถามว่า ท่านต้องการจะหา
ได้หรือจึงมีมาขายอันนี้ขอสอนให้ท่านได้ไหม เป็น
นายเรา ถ้าไม่กลัวเจ็บอาชญาจะยอมไปเสีย
ให้ท่าน ขณะนั้นเองเห็นได้บ๊วยคนนั้นถึง
ไปค้าขายแล้วจึงเข้าทูลถามว่าเจ้าราชนครกรมโย
ธา แต่เห็นคนแต่งตัวเช่นนี้มาขึ้นหาทาง
ไว้ ก็เข้าใจว่าเขามาพวกรักจะมาฝากตัวด้วย
ภักดีของท่าน จึงรับสั่งพูดว่า เมื่อท่านมีประ
สงค์จะหาเราด้วยอะไรประมาดอะไร ขันไปยังที่
ทำการของเราในวันพรุ่งนี้ ท่านเป็นที่ยอมรับ
ระโหฐาน เราหาบ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้บ้
ได้ให้แก่อีกไหม ขันนั้นก็ตอบว่าท่านได้เสีย
เข้าใจผิดเสียแล้ว ข้าพเจ้าหาได้มาเพื่อหวัง
จะหาโชคลาภอย่างไร แต่ได้ยินกิตติศัพท์
เขาเล่าถึงท่าน จึงอยากหามาฝากตัวด้วย
หาก นี่เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นพูดจาอ่อนหวาน
ออกจะเป็นผู้ที่เคยรับความ คึกคักมา แล้วมาก
กว่าคนสามัญ จึงสั่งให้หยุดพักทันที ด้วย
นี่เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นดังแต่ไหน แต่ไรมาแล้วมีความนิ
ยมนับถือในเหล่าพวกราชบุรุษยิ่งนัก จึงพา
ขานขึ้นเดินเข้าไปข้างใน ถึงห้องอันหนึ่งคือ
แต่ก็เชิญให้หนึ่ง เด็กคนในชั้นนักรบหน้า
ออกมาเลี้ยง พอเห็นสมควรแก่เวลานี้เอง
เห็นได้บ๊วยถามว่า ท่านขึ้นแต่มาครั้ง มีเรื่องอะไร
หรือ ขันนั้นได้ตอบว่าข้าพเจ้าแซ่ชื่อเค
กงเป็นชาวเมืองอยู่ไกลในมณฑลจี้เก็ง ได้
เคยเรียนหนังสือได้ไปเป็นที่ซื่อสัตย์ แต่โดย
เหตุที่ข้าพเจ้ามีอยากเป็นขุนนางจึงได้ออกเที่ยว
ทำมาหากินความลำบากตนเอง มาครั้งนี้ข้าพเจ้า
เข้ามาเที่ยวในเมืองหลวง ได้ยินเขาเล่าถึง
ว่าได้ขึ้นต้อง ประสงค์จะหาคนมาช่วย ขันได้
บ๊วย ขันข้าพเจ้ามีความยินดีจึงเที่ยวความหา
ผู้ที่จะแนะนำให้รู้จักท่าน แต่ที่หาไม่ใคร
กล้ารับหรือไม่ เพราะคนข้าพเจ้าจึงยังขาด
เข้ามาหาท่านเอง ถึงข้าพเจ้าจะไม่มีความ
รู้มากมายเท่าใดก็ดี แต่รู้จักทำอย่างไร
เสียก็คงจะไม่ถึงแก่ความเสียหายให้แก่บุตร
หลานของกันอื่นเป็นแน่ ถ้าได้ขึ้นไม่รังเกียจ
แล้วข้าพเจ้าจะยินดีทำที่เปรียบปานมิได้ นี่
เองเห็นได้บ๊วยคนนั้นคอยหาขึ้นแต่สอนหนังสือให้แก่อีก
ขึ้นมาเป็นหลายเวลาแล้ว มิได้สมประสงค์มา
วันนั้นแล้วแต่ เคกงจึงจะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าอย่าง
เลวๆก็จริง แต่กิริยามารยาทแต่คำพูด
นั้นลือให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ได้รับความชอบม
อันดีมาแล้ว จึงออกมามีความพอใจ ตอบ
ว่าท่านขึ้นแต่มาแต่ใจคือ ข้าพเจ้าครั้งนี้ข้าพเจ้า
รู้สึกถึงความชอบคุณเป็นที่ยิ่ง แต่เกรงว่า
บุตรชายคนใหญ่ของข้าพเจ้านั้น ถึงจะไม่
โง่เขลานัก แต่ความประพฤติของเขาจะกระ
เป็นพาลเกรี้ยวกราด ถ้าได้ท่านขึ้นแต่มาช่วย

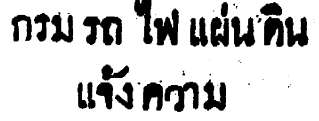
ของ ต. ม. ขาย

ที่ร้าน นพิต ยี่ รุณ ครอบครัวย้ายได้
 สนิทสนาม ขาใจดี เพิ่งพระนคร คือริม
 โขยี่เขียน ร้อยๆ ดี รอด โปนทกระจาก
 ยี่อย่าง คีมาจาก เมือง เชียงไฮ้ และ ยี่มี
 ดอกไม้ กระดาษอย่างงาม กับกระดาษ
 สีต่าง ๆ ทั้งหนาและบาง ยังมีปากเมื่อง
 จีน สำหรับถวาย พระเจ้าพระราชา ตลอดจน
 จาน หนังสือ และเครื่องใช้ต่าง ๆ สำหรับ
 นักเขียน จานก็มี พระธัมม วิบุลย์ ทุกอย่าง
 ซึ่งล้วนแต่มีราคาพอสมควรทีเดียว ๆ ได้
 แปล่า ๆ และยังมีเงิน ให้ ค่ายชดฝั้น
 ของบริษัทยี่ได้ เขามีของเชียงไฮ้ อีกด้วย เงิน
 ยี่บาท ซึ่งเลี้ยงตลอดมานานแล้ว บรรดา
 จาน ที่ชดฝั้น ได้ รับ ประทาน ยี่นั้น แล้วชดได้
 จริง ๆ หลากสิบหมื่นคน แล้ว รับประ
 ทาน ก็ง่าย เพราะ เงิน ยี่บาท และ ถ้า ใน
 ระหว่างชดนั้น ยี่ทำการผิด แปลก อย่างไร
 ก็ชดรับ ยี่มี ยี่ยี่สำหรับชดไว้ ให้ ค่าย
 ยี่มา ยี่ชดอีกด้วย และ เขียยี่ทำน ยี่ประ
 ดังก็ โปรด มาหาชดที่ร้าน ยี่ยี่ รุณ แล้ว ๆ เกิด
 ทำน จะได้ ไว้ ชดยี่ก็จริง ๆ และ ยี่า ค่าย
 ที่ชด ด้วย

ร้าน ย หอ ชว ชุน

ยา คอง เหมง เช ชก ก้อง

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

ทำงานที่ค่อนข้างเยอะครับ

ดกวด ใจ เบน ถึง ที่ หายาก ที่ สุด ทุก ๆ
 คำ คง ไม่ ประ กิด เศ เมือง เรียง ใหม่
 เบน เมือง ที่ ข้าง เทือก ภูเขา ร่ม ฝน โค ทุก ๆ
 ทาน คง จะ ได้ ยืน โค คง จวน ฝัน ที่ เมื่อ การ
 เบน เมือง เรียง ใหม่

อัตราค่าห้องพักดังนี้

• **•**

เบน เอ เชนต์ แท้ ผู้เดียว ใน กรุง ตมรา

ข่าวการค้าขาย

คำร้องจากกรุงเทพฯ ถึงฮ่องกง..

ed • 64 • 26

เปรม อดิเรก อดิเรก

สยามวาณิชรายวัน

ขายเรียงตามลำดับตัวเลข

โรงหนังพัฒนาการ	
ค่าดู ๑๕ สตางค์	
พุธ-พฤหัสบดี ๑๕-๒๐ ค่าดู ๒๐ สตางค์ ศุกร์ที่ ๒๐ ค่าดู ๑๕ สตางค์	
๑ ภาพหนังฝรั่ง	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง	๒ ม้วน
๓ รอยเท้าปลา (บาคะ-โนฮอน)	๖ ม้วน
๔ ภาพ	๑ ม้วน
๕ ทลกปลา	๑ ม้วน
๖ กับกัน กัด ตอน ๑๓-๑๔	๔ ม้วน ต่อ
๗ ภาพหนังในป่า	๒ ม้วน
คืนวัน พุธ มีดนตรี วงนายโนรี	

โรงหนังนิม	
ค่าดู ๑๐ สตางค์	
คืนวันศุกร์ ที่ ๒๐ คืนเดียว	
๑ ภาพหนัง	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง	๒ ม้วน
๓ ภาพหนัง (ฟิชเชอร์-มิกซ์)	๕ ม้วน
๔ ทลกปลา	๑ ม้วน
๕ ภาพหนังฝรั่งตอน ๑๓ ถึง ๑๕	๒ ม้วน ต่อ

โรงหนังชะวา	
ค่าดู ๑๕ สตางค์	
คืนวันพฤหัสบดี ๑๕ ถึงศุกร์ที่ ๒๐	
๑ ภาพหนัง	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง (ยูนิเวอร์แซล-ราฟเฟอ)	๕ ม้วน
๓ กับกัน กัด ตอน ๑๑-๑๒	๔ ม้วน ต่อ
๔ ภาพหนัง (ฟิชเชอร์-มิกซ์)	๕ ม้วน
๕ ภาพหนังฝรั่ง	๒ ม้วน
คืนวัน พฤหัสบดีมีดนตรี วงนายโนรี	

โรงหนังนางเล็ง	
ค่าดู ๑๕ สตางค์	
คืนวัน พุธที่ ๑๕ ถึง พุธที่ ๒๐	
๑ ภาพหนัง ๕๙๙	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง (ฟิชเชอร์-มิกซ์)	๕ ม้วน
๓ ทลกปลา	๒ ม้วน
๔ ม้วน ตอน ๑๐ ถึง ๑๒	๖ ม้วน ต่อ
๕ ภาพหนังฝรั่งตอน ๑๓-๑๔	๔ ม้วน ต่อ

โรงหนังสิงคโปร์	
ค่าดู ๑๕ สตางค์	
คืนวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ คืนเดียว	
๑ ภาพหนัง ๕๙๙	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง (โรเบิร์ต-เดอริว)	๕ ม้วน
๓ ทลกปลา	๑ ม้วน
๔ ทลกปลา	๒ ม้วน
๕ ภาพหนังฝรั่งตอน ๑๓ ถึง ๑๕	๖ ม้วน ต่อ
๖ ภาพหนัง ๕๙๙	๑ ม้วน

โรงหนังดาว	
ค่าดู ๑๐ สตางค์	
คืนวัน พุธที่ ๑๙ ถึง พฤหัสบดี ๒๐	
๑ ภาพหนัง	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง (โรเบิร์ต-เดอริว)	๖ ม้วน
๓ ทลกปลา	๒ ม้วน
๔ ภาพหนังฝรั่งตอน ๑ ถึง ๔	๘ ม้วน ต่อ

โรงหนังนาครเกษม	
ค่าดู ๑๕ สตางค์	
คืนวัน พุธที่ ๑๙ ถึง พฤหัสบดี ๒๐	
๑ ภาพหนัง	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง	๒ ม้วน
๓ ภาพหนัง ตอน ๕ ถึง ๖	๔ ม้วน ต่อ
๔ ภาพหนัง ตอน ๗ ถึง ๑๑	๘ ม้วน ต่อ
๕ ภาพหนัง ๕๙๙	๑ ม้วน

โรงหนังสองกอง	
ค่าดู ๑๕ สตางค์	
พุธที่ ๑๙ ค่าดู ๒๐ สตางค์ พฤหัสบดี-ศุกร์ที่ ๒๐-๒๑ ค่าดู ๑๕ สตางค์	
๑ ภาพ	๑ ม้วน
๒ ภาพหนังในป่า	๒ ม้วน
๓ ภาพ	๑ ม้วน
๔ กับกัน กัด ตอน ๑๓-๑๔	๔ ม้วน ต่อ
๕ ภาพหนังฝรั่ง ตอน ๑๓	๒ ม้วน
๖ รอยเท้าปลา (บาคะ-โนฮอน)	๖ ม้วน
คืนวัน พุธ มีดนตรี วงนายโนรี	

โรงหนังบางลำภู	
ค่าดู ๑๐ สตางค์	
คืนวัน พุธที่ ๑๙ ถึง พฤหัสบดี ๒๐	
๑ ภาพ ๕๙๙	๑ ม้วน
๒ ม้วน ตอน ๑๐-๑๒	๖ ม้วน ต่อ
๓ ทลกปลา	๒ ม้วน
๔ ภาพหนัง ตอน ๑๓-๑๕	๖ ม้วน
๕ ภาพหนัง ๖ นาที	๒ ม้วน

โรงหนังพัฒนารมณ	
ค่าดู ๑๕ สตางค์	
คืนวัน พุธที่ ๑๙ ถึง พฤหัสบดี ๒๐	
๑ ภาพหนัง	๑ ม้วน
๒ ภาพหนัง	๒ ม้วน
๓ ภาพหนัง ตอน ๕ ถึง ๖	๔ ม้วน ต่อ
๔ ภาพหนัง ตอน ๗ ถึง ๑๑	๘ ม้วน ต่อ
๕ ภาพหนัง ๕๙๙	๑ ม้วน

โปรดระวังภาพยนตร์พิเศษ
เรื่อง ตึกกลาสแฟร์แบงก์ ชื่อเรื่อง ทหารสามเกลอ ๑๒ ม้วน ต่อ ตึกกลาสแฟร์แบงก์ เป็นตัวสำคัญที่ เลียนจาก เรื่องทหารสามเกลอเก่าที่ฉายมาแล้ว แต่ขอเรียนว่า เรื่องนี้เด่น ตรงกันข้ามกับเรื่องเก่า ถ้าท่านรู้สึก ว่า ไซออนปลาดหนังพิเศษ ๗ ม้วน ที่ฉายมาแล้ว นั้นสนุกอย่างไร ความสนุกของเรื่องทหารสามเกลอนี้ ก็สนุกเช่นเดียวกัน ฉะนั้น กำหนดฉายในต้น เดือนตุลาคม ศกนี้ โปรดระวัง

ส่วนเรื่อง ตำมพิพ จะฉายต่อ จาก เรื่อง มื่อผี